

τρέψη, καταβροχιζών ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἅπαντας τοὺς νομίμους κατοίκους. Κατὰ τοῦτο ἕως ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀπατάται.

» Ὅτε, μοι γράφει ὁ Finsch, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1872 διηρχόμεν τὴν σιδηρᾶν ὁδὸν **Κανσᾶς** καὶ **Εἰρη- νικοῦ Ὠκεανοῦ**, ἐγνώρισα τότε τὸ πρῶτον ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰ χωρία τοῦ κυνόμους. Το ζῶον τοῦτο, ὡς καὶ ὁ **ἀμερικανικὸς βουβάλος** (*Bison americanus* καὶ ὁ **ἀντιλόκαπρος** ἅπαντῶσιν ἐπὶ τῶν εὐρυτάτων ἐκείνων ὄροπεδίων, τῶν μὴ φερόντων δένδρα καὶ θάμνους, ἀλλὰ καλυπτομένων μόνον ὑπὸ τῶν **βουβάλων** χόρτου, ἅτινα διὰ τοῦτο καὶ **λειμῶνες τῶν βουβάλων** προσεπικαλοῦνται. Τοιοῦτος λειμὼν διασχίζεται ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Κανσᾶς καὶ ἕτερος ὑπὸ τοῦ Denver—Pacific. Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐκεῖ ὁ κύνομος εἶνε φαινόμενον σύνθηες, ὃν δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ εἶδον ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τῆς **Λαοραμίας** καὶ ὅστις ἐλλείπει καθ' ὀλοκληρίαν ἀπὸ τῆς ἀλατούχου ἐρήμου, τῆς κειμένης μεταξὺ τῶν **Βραχωδῶν Ὀρέων** καὶ τῆς **Σιέρρας Νεβάδας** καὶ μόνον **ἀρτεμίσιν** (εἶδος φυτοῦ) φερούσης.

» Συνοικισμοὺς διστάσεων, ὡς εἶδεν ὁ Moellhausen, οὐδαμοῦ παρετήρησα. Ὅπως καὶ ὁ βουβάλος καὶ ἡ ἀντιλόπη, οὕτω καὶ ὁ κύνομος ἐσυνείθισεν εἰς τὴν τσαοχὴν τῆς διερχομένης σιδηροδρομικῆς ἀμυξυστοχίας, ὃν ἀμέριμον διὰ τοῦτο βλέπει ὁ ὀδοιπóρος ἀκίνητον ἐπὶ τῆς κατοικίας του καθήμενον καὶ περιέργως θεώμενον τὴν ἀμυξυστοχίαν, ἧς οἱ ἐπιβάται ἐκθαμβοὶ ἐπίσης παρατηροῦσιν κύτον. Ἡ θεία τῶν χωρίων τούτων περιέχει λίαν εὐάρεστον ποικιλίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνιτροῦ τούτου δρόμου, συνήθως δὲ ἀπὸ τῆς ἀμάξης πυροβολοῦσι κατὰ τῶν εἰρηνικῶν τούτων ζῶων, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν πάντοτε ἀνεπιτυχῶς. Συνήθως τὰ χωρία τοῦ κυνόμους εὐρίσκονταί λίαν πλησίον τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, διὰ τῆς τάφρου ἀπὸ ταύτης μόνον χωριζόμενα, ἀλλαχοῦ ὅμως πάλιν ἐπὶ μεγάλων ἐκτάσεων οὐδεμίαν ἀπαντᾷ ὁ ὀδοιπóρος κατοικίαν, διότι ὁ κύνομος δὲν συνοικεῖ πάντοτε ἐν χωρίοις.

» Ὅτε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου ἐπιστρέψαμεν ἐκ Καλιφορνίας διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, εὐρομεν τοὺς κύνας τῶν λειμῶνων ἐπίσης πολυαριθμούς, αἱ δὲ μεγάλαι πυρκαϊαί, αἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπανόδου ἡμῶν ἐμαίνοντο τὴν χώραν οὐδῶλως ἔβλαψαν αὐτούς. Ἐπὶ κεκαμμένων ἐκτάσεων ἔβλεπέ τις αὐτοὺς ἐπὶ τῶν λοφίσκων τῶν καθημένων καὶ εὐδικακρίτως ἀντελαμβάνετο τῆς δυσθυμίας των. Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλώμεν, διότι ἡ ἐλαχίστη πρὸς τὸ ὄπλον κίνησις ἐπέφερε τὴν ἀκαριαίαν τῶν ζῶων ἐξαφάνισιν. Τὸ ὑπὸ τοῦ Geyer διηγούμενον περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν κυνῶν τῶν λειμῶνων ὑπὸ τοῦ κροταλίου ἀντιφάσκει πρὸς ὅσα ἔμαθον ἐν ταῖς δυτικαῖς πολιτείας. Πᾶς ὅστις καλῶς γινώσκει τοὺς λειμῶνας καὶ τοὺς κατοίκους τούτων—ἔλαβον δὲ τὰς πληροφορίας μου παρὰ διαφόρων καὶ ἀξιοπιστῶν ἀνδρῶν— γινώσκει ἐπίσης, ὅτι κύνες τῶν λειμῶνων, γλαυκῆς καὶ κροταλίας ζῶσιν ὁμοῦ εἰρηνικῶς ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ. Διασάχεται ζῶων (ταριχευταῖ) τῶν μεμακρυσμένων δυτικῶν πολιτειῶν ἐκλέγουσι μετ' ἰδιαιτέρας ἀγάπης τοὺς τρεῖς τούτους συνοίκους πρὸς συνδυασμὸν ζωϊκοῦ συμπλέγματος, ὅπερ ὑπὸ τὸ ὄνομα **ἡ εὐδαίμων οἰκογένεια** οὐκ ὀλίγον διεγείρει τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν ἀμ-

φιβολίαν ἔχω εἰς τὰς πληροφορίες τῶν ἀνδρῶν τούτων, διὰ τοῦτο οὐδῶλως διστάζω νὰ δεχθῶ ταύτας ὡς ἀληθεῖς.»

» Ἀπόβως, παρατηρεῖ προσέτι ὁ Moellhausen, ἀναζητεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὁ κύνομος μεταξὺ τῶν ὄπλων τῶν ὀδοιπορούντων βουβάλων, ἂν ὅμως ὁ ἐν τῇ ἐνέδρῳ του κεκρυμμένος κυνηγὸς ἀπροσέκτως κινήθῃ, διὰ μιᾶς πάντες οἱ κύνομος κρύπτονται εἰς τὰς ὑπογείους φωλεὰς των. Ἐλαφρὰ ὕλακῃ, ἧτις ἀπὸ τῶν σπλάγγων τῆς γῆς ὑποκῶπως ἔχει, ὡς καὶ τὸ πλῆθος ἐγκαταλειμμένων σμικρῶν λοφίσκων προδίδουσιν, ὅτι πολυαριθμῶς κατοικεῖται τὸ χωρίον τοῦτο.»

» Τὸ κρέας τῶν ζῶων τούτων εἶνε εὐχυμον, ἡ θήρευσις ὅμως αὐτῶν εἶνε δυσχερῆς, σπανίως δὲ στέφεται ὑπὸ ἐπιτυχίας, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κυνηγὸς ὁ φονεύων ἐν τούτων, ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εὐχαριστήσῃ ἀπλῶς μόνον τὴν περιέργειάν του. Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ τις νὰ πράσῃ γεῦμα εἰς μικράν τινα συνοδείαν, πρέπει πολλοὺς τούτων νὰ φονεύσῃ, διότι ὁ κύνομος μόλις φθάνει τὸ πολὺ τὸ μέγεθος μεγάλου σκυῦρου· τινὰ μάλιστα τῶν φονευομένων τούτων ζῶων κυλίνδονται μόνον τῶν εἰς τὰ βάθη τῆς σχεδὸν καθέτου φωλεᾶς των, πρὶν δυνηθῇ τις νὰ τὰ συλλάβῃ, ἢ, ἂν θέλωμεν νὰ πιστεύσωμεν τὴν κατωτέρω διήγησιν, ἐγκαίρως σώζονται ὑπὸ τῶν συντρόφων των.»

» Θηρευτῆς κυνομῶων, διηγεῖται ὁ Βούδ, εἶχε φονεύσει σκοπὸν τινα, ἐπὶ τοῦ λοφίσκου του ἰστάμενον. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐνεφανίσθη σύντροφός τις τοῦ πληρωθέντος, ἕως τότε ἐκ φόβου κεκρυμμένος, ὅστις, οὐδῶλως λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πῦρ τοῦ θηρευτοῦ, συλλαμβάνει τὸ σῶμα τοῦ φίλου του καὶ σύρει τοῦτο εἰς τὰ βάθη τῆς φωλεᾶς του. «Θνασίμως μόνον πληρωθεὶς κύνομος εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ τὸν κυνηγὸν χυμένος, διότι γνωρίζει νὰ σύρεται πρὸς τὴν φωλεάν του καὶ ἐν αὐτῇ νὰ ἐξαφανίζηται.» Καὶ τοιοῦτο, μάλιστα, ἐπιβεβαιῶσι ὁ Finsch, οἵτινες ὑπὸ τῆς σφαίρας ἡμῶν ἐπληρώθησαν, εἶχον εἰσέτι ἀρκετὴν δύναμιν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ κατολισθήσασιν εἰς τὸ σπῆλαιόν των. Ἐκεῖνους μόνον δύναται τις ν' ἀποκτήσῃ, οἵτινες ἐβλήθησαν μακρὰν τοῦ στομίου τῆς φωλεᾶς των. Εὐκόλως δὲ τὰ ζῶα ταῦτα γίνονται καπνιστά, ἅτινα κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀνω ρηθείσης σιδηρᾶς ὁδοῦ ἦσαν εἰς τοὺς ἐργάτας τροφὴ συνήθης καὶ προσφιλῆς.»

Κ. ΜΠΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Διὰ τοὺς κυρίους Σκαλτσουνην καὶ Μαυράκη. Ὁ ἐν Μιλάνῳ ἐκδότης Γεπλὲ ἀπηυθύνθη εἰς ἐκτὸν σοφὸς καὶ συγγραφεὶς μετὰ τὰς τρεῖς ἀκολουθούσας ἐρωτήσεις :

1ον) Τίνα βιβλία θεωροῦσι κάλλιστα, καὶ τίνα ἐποίησαν αὐτοῖς τὴν μεγαλύτεραν ἐντύπωσιν, καὶ ἀρξάν ἔχῃ τῆς διαβάσεώς των εἰς τὸ πολὺ κοινόν.

2ον) Τίνα βιβλία συνιστῶσι διὰ οἰκογενείας καὶ νέους, καὶ 3ον) Τίνα βιβλία συνιστῶσι διὰ τοὺς νέους, ἵνα καταστῶσιν οὗτοι ἡμετέραν τινὰ σοφοὶ ὡς αὐτοὶ ;

Τὰς περισσοτέρας ψήφους ἔλαβεν ὁ **Δαρβίνος**. Δεύτερος ἦλθεν ὁ **Ἄλξις**, φόν-Χοῦμολδ, τρίτος ὁ **Haeckel** καὶ τέταρτος ὁ **Σαίκοπηρ**.

ΔΗΛΩΣΙΣ. Παρακαλεῖται ὁ ἀποστείλας ἡμῶν πρὸς ἄρθρον «περὶ τῆς ἱστορίας τῆς περιγραφικῆς γεωμετρίας» νὰ καταστήσῃ ἡμῶν τὸ ὄνομα τὸν γνωστόν, ἄλλως ἀδυνατούμεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀπομύσεισιν αὐτοῦ.